

1
DR. NOVÁK PÉTER ÜGYVÉD IRODÁJA
Dr. Biczó László ügyvéd

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV / 202 -0 / 2017	
Érkezett: 2017 JAN 19.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	<i>du</i>

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TÁJÉKOZTATÓ IRODA 10	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAIL EN / GYÜJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAX ON	
ÉRK.: 2017 -01- 10	
PÉLDÁNY: 3	FELZET:
MELLÉKLET: /	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM: UTÓIRATON:	B

tárgy: - Alkotmányjogi panasz -
- Abtv. 27. § a) -
űsz: Kúria, Bfv. I. 685/2016.
Föv. Tv. sz., 26. Bf. 8158/2014/20.
PKKB, 10. B. 39120/2008/106

Dr. Novák Péter Ügyvéd Irodája (ea: dr. Biczó László alkalmazott ügyvéd (1066, Budapest, Desseffy 37.) által képviselt **II. r** elítélttel szemben folyamatban volt büntetőeljárásban, a jogorvoslati lehetőségek teljes kimerítése után, a másodfokú határozattal, és felülvizsgálattal lezárt érdemi bírói döntésekkel szemben, a 2011. évi CLI. tv. 27. § a) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő. A hivatkozott ügyben eljáró bírói döntések ellentétesek az Alaptörvénnyel, azt az alábbiak szerint: (I.) az Alaptörvény XXVIII. fejezet (3) bekezdésében rögzített védelemhez való jog megsértése, a (II.) tisztességes eljáráshoz való jog megsértése, azon belül (II.-a) elévülés, törvényes vád hiányában eljárás, (II.-b) Felülmérlegelés tilalma / elsődlegesen tisztességes eljárás sérelme; továbbá ezen felül jogorvoslati, védelemhez való jog sérelme Alaptörvény XXVIII. cikk (1) ; (3) ; (7), (II.-c) indokolási kötelezettség súlyos sérelme, (II.-c/1.) az első és másodfokú bíróság által, (II.-c/2.) a Kúria által releváns körben nem adott indokolás (a felülvizsgálati kérelem ki nem merítése).

Fentiek megsértése alapján, indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság, az ügyben született jogerős elsőfokú határozatot a másodfokú határozatra és a Kúria felülvizsgálati döntésére is kiterjedően **semmisítse meg az ügyben született bírói érdemi döntéseket és kötelezze az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot az eljárás megismétlésére.**

A Be. 429/B.§ (1) bekezdése alapján, indítványozom, hogy az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a jogerős ügydöntő határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig függeszse fel.

Amennyiben az elsőfokú bíróság a fenti kérelmet elutasítja, úgy indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság, a Be. 429/C.§ az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot hívja fel a jogerős ügydöntő határozat végrehajtásának az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig történő felfüggesztésére.

Indokolás

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a tényállást és minősítést, a Kúria Bfv. I.685/2016. szám alatti ügyirat I.,és II. pontja alapján vegye alapul, illetve indítványozom, hogy a hivatkozottakhoz a védői felülvizsgálati indítványban és észrevételben kifejtetteket az itt tett kiemelések szerint vegye figyelembe. Az ügyben született bírói döntések az alábbiak szerint

ellentétesek az Alaptörvénnyel.

Ad. (I.) A védelemhez való jog megsértése

Az alaptörvény XXVIII. Cikk (3) bekezdése alapján a büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás bármely szakában joga van a védelemhez. Ezzel azonos módon rendelkezik az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata (6.Cikk, 3. d), illetve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (14.Cikk, 3. d), a bírói és a nemzetközi jogi gyakorlat is egységes abban a tényleges és hatékony védelem abszolút érvényesülésének követelményében, ezt az AB több eseti döntésében részleteiben fejtette ki (*legutóbbi releváns AB döntés: 166/2011. (XII.20.) AB Határozat.*)

A döntés alaptörvény-ellenességének e szempontú rövid lényege abban áll, hogy az elsőfokú eljárásban a kuruzslás és csalás bűncselekményekben elítélt I. r és II. r vádlottak között érdekellentét állt fenn, ennek ellenére úgy került sor a 2011.02.28. -ai tárgyaláson az I. r vádlotti terhelő, az elítélést egyik alapját képező vallomás, bizonyítékként felvételére, hogy a kötelező védelem ellenére a II. r vádlottért védő nem volt jelen.

Az érdekellentét lényege abban állt, hogy I. r védekezése szerint (*aki maga fehér köpenyben orvosi jellegű tevékenységet végzett, a „gépekkel” kezelt*) ugyanakkor gyógyító tevékenység végzését tagadta, míg II. r vádlott (*aki I. r asszisztenseként tevékenykedett a gépekkel soha nem dolgozott, illetve őt vette rá I. r arra, hogy pénzét befektesse a cégbe, ő vette rá a gépek megvásárlására, a rendelés elindítására, azok tartalmával azonban semmilyen formában nem volt tisztában*). A II. r érdekellentétet megalapozó védekezése I. r álláspontjával szemben az, hogy vele azt közölte I. r vádlott, hogy a gépek és a kezelés igenis ↔ gyógyítja a rákot (tévedés?). Azaz elismerte, sőt I. r vádlottat súlyosan terhelve mondta II. r azt, hogy I. r igenis azt közölte a betegekkel, hogy alkalmas a rák gyógyítására a gép/kezelés.

A fentiek az érdekellentét tényét egyértelművé teszik, ennek ellenére, a 2011.02.28.-ai tárgyaláson mindkét vádlottért ugyanaz az I. r védő járt el. Úgy ráadásul, hogy azon az érdemi tárgyaláson tett releváns kérdésekre vonatkozóan II. r-re részben terhelő vallomást tett, a bűnösség megállapítása tényszerűen részben ezen a vallomáson, mint olyan BIZONYÍTÉKON alapult, amikor II. r érdekében védő nem volt jelen.

/A másodfokú bíróság azzal utasította el a hivatkozást, miszerint a) ki nem fejtett álláspontja szerint az érdekellentét nem tényleges, illetve b) meg lett ismételve felolvasással a hivatkozott határnap a 6 hón túl tárgyalási időköz miatt, s ezen bizonyítás-megismétléssel ekkor „orvoslódott” a védelemhez való jog fenti sérelme. A Kúria a felülvizsgálat során utóbbira helyezte a hangsúlyt a hatály fenntartásakor./

*

Jelen konkrét esetben az első és a másodrendű vádlottak között érdekellentét állt fenn, ennek ellenére a 2011. február 28.-ai érdemi tárgyalási határnapon ugyanaz a védő nevezetesen az elsőrendű vádlott védője járt el mind a két vádlott védelmében. A védelemhez való jog nem korlátozható, abszolút védelem alatt áll. Ezen a tárgyaláson az elsőrendű vádlott tartalmában a másodrendű vádlott terhelő nyilatkozatot tett, érdekeik, védekezésük más-más irányú volt. E bizonyítéknak az elfogadása erre alapítva bűnösség megállapítása alaptörvény-ellenes. Ennek tényén nem változtat azt sem hogy utóbb megismétlésre került az eljárás a 6 hónapos tárgyalási időközből való kifizés miatt.

A tárgyalás funkciójának elvi lényege a közvetlenség elvét is figyelembe véve, hogy a terhelhet védő eljárási garanciák ott teljeseznek ki a maguk egészében. Jelen konkrét esetben a kötelező védelem ténylegesen is garanciális jelentőségű volt, hisz épp ezen a tárgyaláson tett az I. r vádlott a II. r vádlottra tartalmát tekintve terhelő, a felelősséget részben áthárítani igyekvő vallomást, a

bűnösség megállapítása részben ezen alapult. Ráadásul ennek azért is van kiemelt jelentősége mivel az adott konkrét tárgyaláson **ténylegesen gyakorolható védői jogok kérdés észrevétel stb.**, lehetősége utóbb máskor már ebben a formában nem lesz gyakorolható, ahogy adott esetben sem volt az.

A 6 hónapos időköz miatti utóbb felolvasással megismételt bizonyítással nem válik a törvényellenesen (Be. 78. § (4) bek.), a terhelt jogainak lényeges korlátozásával felvett bizonyíték törvényessé. Könnyű belátni, hogy példának okáért egy emberölés miatt gyanúsítottként védő nélkül(!) kihallgatott terhelt beismerő vallomása, utóbb, annak felolvasásával nem válik jogszerűen beszerzett bizonyítékká, pusztán a formális „megismétlés” a felolvasás miatt különösen, ha utóbb már tagadja a bűnösséget.

Az így beszerzett bizonyítékra alapított bűnösség megállapítás szükségképpen alaptörvényellenes az alapul fekvő döntés megsemmisítése, és új eljárás lefolytatását indítványozom ez alapján.

*

Fentiekén túl ki kell emelni, hogy az alaptörvény rendelkezése alapján, azon kógens rendelkezés amely szerint az eljárás bármely szakában megilleti a védelem a terheltet, a gyakorlatnak megfelelően a mindenkor a hatékony védelemre vonatkozik, amelyet mindig az érintett szemszögéből kell vizsgálni. A védelemhez való jog, ezért nem csak a jelenlét, az iratokhoz való hozzáférés, de a tárgyalás közvetlenségének jelentősége alapján a tárgyaláson való észlelés, részben a védelem felhasználása érdekében szükséges valamennyi információhoz adathoz való ott és akkor hozzáférésben ölt testet. Ez a tárgyalás közvetlensége esetén éppen akkor és csak akkor értelmezhető amikor a terhelt re vonatkozó és az ügy bűnösséget megállapító tényeit megalapozó bizonyíték megszületik, adott esetben ez az adott tárgyalás I. r általi konkrét vallomástételekor volt. Ez pedig jelen esetben az elsőrendű vádlott akkor és ott megtett vallomásához immanens módon kapcsolódik, attól el nem választható. Mindebből egyenesen következik, hogy ha abban az időpontban helyen nincs ott a másik fél érdekeiért az alaptörvény által is védetten jelen lenni hivatott védő, úgy ez jogait súlyosan sértő alaptörvény-ellenes bírói döntéshez, bűnösség megállapításához vezet.

Ellenkező értelmezés esetén nem volna értelme, illetve kiüresedne a tárgyalás nyilvánosságának szerepe és a funkciója. Ilyen tartalmú felfogás esetén nem volna szükség a tárgyalásra sem hiszen az iratok alapján a nyomozati szak védő nélkül egy zárt kihallgató szobában megtett vallomás is bármikor felolvasásra kerülhetne, s e felfogás alapján, ahhoz való utólagos észrevétel, stb. révén a jogsértés egyszerűen orvosolható. Ilyen kiüresített formális értelmezés a tisztességes büntetőeljárást tökéletesen aláássa.

A vádlottak közötti érdekellentét vagy fennáll, vagy nem áll fenn, ez ténykérdés. Jelen esetben ez tényszerűen és érdemi módon fennállt (ez igazolva példalózó(!) jelleggel a védői felülvizsgálati indítványban szakaszszámmal megjelölve 4.oldalon 4 pontban került részletezésre).

*A 2011.02.18. - ai tárgyaláson az I. r vádlott igen részletes II. r jelenléte nélkül megtett vallomása – igen jelentős terjedelemben (7.oldal jkv.),- **bizonyítás felvételére** került sor. Ezen alapul részben az elítélés tényállása azaz ezen I.r vádlotti vallomás egy igen lényeges részben terhelő bizonyíték. A hivatkozott megismételt (2013.11.26.) tárgyaláson ez fel lett olvasva, az a jogellenes érdekellentét dacára nem lett kirekesztve a bizonyítékok közül, ezzel ellentétben formálisan ez lett felolvasva és a tárgyalás anyagává téve. Ezzel azonban annak érdekellentéti jogsértő mivoltja - védő jelenléte nélkülisége (egy védő volt ott, II. r illetve annak védője nem) szűnt meg. Sőt a megismétléssel a jogsértés került bebetonozásra. Holott a II. r súlyos elítélésének több eleme tényszerűen ezen alapul. Az I. r védő jelenléte nélkül tett terhelő nyilatkozatot vette alapul az ítélet a bűnösség megállapításánál. Hangsúlyos és nem vitatható, hogy akkor a II. r vádlott érdekei*

védelmében védő nem volt jelen. **Ebből az következik, hogy az eljárás olyan személy távollétében került megtartásra akinek a részvétele kötelező, emiatt a határozatok hatályon kívül helyezése indokolt.** A védelemhez való jog abszolút védelem alatt áll, ezt kiterjesztően, nagyvonalúan értelmezni, mellőzni semmiképp nem lehet. Ráadásul nem csak II.r általi I. r -re tett terhelés, de az egész eljárást tekintve jól tetten érhető az is, hogy I. r is terhelte II. r vádlottat és a II. r is terhelte I. r vádlottat. [REDACTED] I. r vádlott több helyen példának okáért épp 2011.02.18.-napján, is II. r-re, korábbi nevén [REDACTED] a következőt mondta: [REDACTED] voltak a munkáltatói jogok, minden irodai és könyvelői adóügyi dolgot ő intézett. A [REDACTED] finanszírozta a céget (...)” /PKKB,2.B.39.120/2008./, Jkv. 3. old. (3) bek./ Ez az elítélést annak indokait nézve nyilvánvalóan terhelő II. r vádlottra, családi elítélése részben ezen alapul.

A fentiekén túl, a büntetőügyekben a bíróság hivatalból, a legalitás elve alapján *ex officio* jár el, a büntetőjárásban nem a polgári perjog kereseti kérelemhez kötöttsége elve érvényesül. A hatályos Be. alapján a tényállás felderítése a bíróság feladata → hivatalból. Az érdekellentét és a védői indítványban foglalt II.r részéről fennálló tévedést, az I. r általi megtévesztett mivoltot (azaz, hogy őt is megtévesztette Lucza Béla azzal, hogy az általa (I. r által) még a tárgyaláson is titokban tartott technológiájának(!) vallott gépe alkalmas a rák gyógyítására) nem a védő utólagos kötelessége feltárni, azt a bíróságnak hivatalból észlelnie kell, azt értékelnie, kimondottan elfogadni, vagy elvetnie, ezt meg kell indokolnia. Téves az az álláspont, hogy a tévedést csak akkor kell a büntetőbíróságnak figyelembe vennie, ha arra kimondott hivatkozás történik (mellékesen jegyzem meg, hogy a bíróság még ekkor sem vette ezt figyelembe, hisz erre védői hivatkozás volt az eljárás alatt) hanem a bíróság ezt amikor észleli akkor azt értékelnie kell, ráadásul az észlelés is kötelessége ennek fennállása esetén. Ezt sem az első, sem a másodfokú bíróság nem tette meg, értelemszerűen nem is indokolhatta, emiatt **az indokolás** oly mértékben hiányos, hogy az a hatályon kívül helyezést kellett volna, hogy maga után vonja.

A másodfok a kétségtelen tény ellenére írta le ítéletének második oldal utolsó bekezdésében ezzel szemben, hogy: „(...) II. r vádlott érdemi terhelő vallomást nem terjesztett elő az I. r vádlottat illetően.” Minekutána ez tényszerűen nem így van, s az érdekellentétet a bíróság hivatalból *ex officio* eljárás ellenére sem észlelte, ezért egyáltalán nem is tett indokolást a megtévesztést illetően, sőt ennek tényét ki is emeltek. Ezáltal azonban egy bűnösségre kiható lényeges tényre nem tett indokolást a megtévesztettség kérdésével nem is foglalkozhatott, értelemszerűen ez az indokolásból hiányzik, ami a hatályon kívül helyezést indokolja.

Fentiekhez kapcsolódóan a tévedést illetően a felülvizsgálati indítványra tett LÜ átirat úgy fogalmaz, hogy az azért nem volt vizsgálható, mert ennek ténybeli alapjait a vád nem tartalmazta. A tévedés/megtévesztettség ténye azonban tárgyalás közvetlensége alapján jelent meg a tárgyalási bizonyítása során és erősödött fel. Ez a tárgyalási jegyzőkönyvekből jól nyomon követhető (ld. felülvizsg. védői indítvány). A tévedés észlelete az, ami a hivatalból eljárás kötelezettséget előidézi. A bíróság feladata teszi ennek felmerülte esetén a következmények levonása, ennek vizsgálata, feltárása, ennek, és erről indokolással való számadás. Ezt nem zárja ki, hogy a vádban az még nem szerepelt, hiszen ellenkező esetben nem volna értékelhető semmilyen mentő körülmény ami utóbb került elő a tárgyalás során, hisz arra mindig lehetne hivatkozni, hogy az nem volt része a vádnak, s akkor már nem is értékelhető. Ez nem védhető álláspont. A bíróság hivatalból eljárás kötelezettségéből épp ennek ellenkezője következik. (Egyébiránt épp a másodfokú ítélet második oldal utolsó bekezdésében utal a megtévesztettségre, igaz olyan kontextusban, hogy az nem képezte a bizonyítás tárgyát. Ezzel azonban nem tesz eleget a bíróság indokolási kötelezettségének, mert akképpen kellett volna indokolnia, ha már felmerült a megtévesztettség, akkor hivatalból kellett volna **a) vizsgálni**, **b) ezt elfogadni**, vagy elvetni **c) ennek okait megindokolni**, hogy miért igen, vagy miért nem.)

- ☞ A fenti megtévesztettségre utaló indokolás kétségtelenül teljes egészében hiányzik mind az első mind a másodfokú határozatokból - felvállaltan - ez is a hatályon kívül helyezést indokolja. (Kiemelést érdemel, hogy az LÜ indítvány a felülvizsgálati indítvány védői érveinek számbavétele során (LÜ.ind.2.old. 1.ford.) tévesen értelmezi úgy a védői indítványt, hogy az a bizonyítékok közül való törvénysértő "kirekesztését" sérelmezi a II. r vádlott „megtévesztettségét” illetően. Ilyenről az indítványban szó sincs, helyesen az az ott leírt, és itt tovább részletezettekre hivatkozik, bizonyíték kirekesztése fogalmilag értelmezhetetlen ebben a körben.)

*

Ad. II.

Az alaptörvény XXVII. Cikk(1) bekezdése alapján a terhelt az eljárás minden szakaszában megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog. Jelen ügyben a tisztességes eljáráshoz való jog a bíróságok alaptörvény-ellenes módon való jogalkalmazása révén az alábbiakban nevesített egyedi esetek szerint vezetett alaptörvény-ellenes bírói döntésekhez.

III.-a/ Elévülés, Törvényes vád hiánya, Indokolás hiánya (kuruzslás bcs.)

- Tisztességes eljárás alapvető követelménye, hogy ne kerüljön sor büntetés kiszabására bűnösség megállapítására olyan esetekben ahol a cselekmény elévült. Jelen konkrét esetben a kuruzslás miatti cselekmény elévült ennek ellenére a bíróság bűnösséget állapított meg és büntetés szabott ki e tekintetben is. A felülvizsgálati indítványban kifejtett érveket ebben az alaptörvény-ellenességi értelemben is változatlanul fenntartom, kérem, hogy az AB azt vegye alapul és vizsgálja meg az alaptörvény-ellenes bírói döntés megítélésakor, emiatt is a megsemmisítésről rendelkezve.

Lényeges kiemelni, hogy az ELÉVÜLÉST illetően is a másodfokú bíróság és a Kúria indokolása egymástól gyökeresen eltérő. Utóbbi VI. pont 33-as alpontjában kifejti, hogy kombinatív alkalmazásra nincs lehetőség (korábbi vagy új Btk.) amely érvelésből a contrario egyenesen következik, hogy ezek alapján a Kúriának is az az álláspontja, hogy a kuruzslás (régi Btk. 3 év elévülés; új Btk. 5 év) a régi Btk. alkalmazása esetén valóban elévült volna. Erre figyelemmel, mivel a vádban nem szerepelt a kuruzslás, s a hivatkozott BH-k (BH 2012.86.) egyértelművé teszik a cselekmények önálló elévülését, akkor erre figyelemmel a kuruzslás kétségtelenül elévült.

- ☞ → Jelen konkrét ügyben az utolsó ilyen kimondottan az egészségügyi rendelk. elleni kuruzslási cselekményt félbeszakító érdemi esemény, legdurvább megközelítésben is maximum a vádemelés lehetett, ami 2008.12.09. napján volt. A korábbi vádlott számára kedvezőbb Btk. alapján a cselekmény elévülése 3 év, azaz az elévülés tényszerűen 2011.12.09. napján bekövetkezett. Nem lévén a vádban minősítve a cselekmény, arra bizonyítás sem folyt, nem is folyhatott, nem volt ami félbeszakítson. (A hivatkozott Btk. és Be. rendelkezéseket a vádlott hátrányára kiterjesztően értelmezni nem lehet, ez nyilvánvalóan önkényes jogalkalmazást jelentene.)

Mivel azonban a Kúria kimondta tartalma alapján **impliciten a régi Btk. szerinti elévülést**, a körben önálló elbírálásra, és a megszüntetés megállapítására kellett volna, hogy sor kerüljön, ez pedig szükségképpen ki kellett volna hasson a büntetésre, annak enyhítésére is. Egy többrendbeli halmazati bűncselekmény de facto megszüntetését nem lehet olyannak tekinteni, mint ami nem hatott ki a büntetésre. Mindazonáltal sem ezt **(A)**, sem azt nem indokolta meg a Kúria, hogy miért lenne szükségképpen **(B/1.) kombinatív alkalmazás**, ha az egyik cselekmény teljes terjedelemben elévülésére figyelemmel az elévülés miatt megszüntetésre kerül a vádból. De továbbmenve azt sem indokolta meg (B/2.) a Kúria, hogy miért lenne szükségképpen kedvezőbb a terhelt számára egy hosszabb (5 éves) elévülés alapján egy bűncselekmény el nem évült mivoltja alapján a kuruzslásban is bűnösség kimondása, sokszoros plusz halmazatot létrehozva, kibővítve? Ezen túl ehhez kapcsolódva az is abszolút indokolás nélkül maradt a Kúria által, hogy **(C.)** mire alapozza

azon érvét a Kúria, miszerint az új Btk. összességében(?) enyhébb a terhelt számára, ha ennek miértjét nem fejt ki? Nem kizárt, hogy esetlegesen a feltételes szabadság 2/3-ados új mivoltjára gondolt, ami ugyan önmagában még mindig vitatható lenne, de sajnálatos módon semmilyen módon nem derül ki semmi ennek tartalmát illetően a Kúria felülvizsgálati határozatából. Ha pedig „találgatni” kénytelen a határozat címzettje, vagy bármely jogalkalmazó egy súlyos bűnösséget fenntartó bíró rendelkezéséről az indokokat illetően, az a megfelelő, fair indokolásnak semmiképp nem tekinthető. Mindez alapján az **AB általi megsemmisítés és új határozat** hozatalára kötelezés szintén indokolt.

Kúria tartalmi indokolása alapján tehát egy ténylegesen elévült cselekmény (3év) miatt van hatályában fenntartva egy bűnösséget megállapító rendelkezés, ezzel ellentétesen egy plusz kuruzslás miatti bűnösségi halamzatsor megállapítása, – annak világos megindokolása nélkül – önmagában is ellentmondást hordoz magában. A nyilvánvaló ellentmondás súlyosan sérti a tisztességes eljárás elvét hiszen ha elévült egy cselekmény a kuruzslás a cselekményt pusztán azért kiterjesztőleg értelmezve kimondani nem lehet. Súlyosabb, több bűncselekményben valakinek a bűnösségét kimondani, hivatkozva arra, hogy ez neki "kedvezőbb", anélkül hogy meg lenne indokolva, hogy miért, ez tisztességes eljárásnak nem tekinthető.

Súlyosan sérti a tisztességes eljárás elvét, hogy az elévülés mindazonáltal anyagi jogi jellege miatt, a régi Btk. alapján történt vádemelésre figyelemmel az elévülés TÉNYSZERŰEN, minden egyéb intézkedés nélkül bekövetkezett 2011.12. 09. napján. Valaminek a megszűntével szemben, valamiben az elítélést nyilvánvalóan nem lehet kedvezőbbnek tekinteni. Ráadásul ennek paradox mivoltja ott csúcsosodik ki, amikor a „vádlott számára kedvezőbb” hivatkozással az automatikusan megszűnt elévülést „élesztette fel” 2014.02.06. napján (három év múlva!) az ügyész amikor a vádbeszédében a Be. 310. § alapján kiterjesztette a vádat a már elévült cselekményre is. Ezt erősítették meg utóbb az ügyben eljáró bíróságok, részben arra is hivatkozással, hogy a vádban a cselekmény mindvégig benne volt, értelemszerűen minden egyes a csalásért(!) folyamatba tett eljárási cselekmény félbeszakította a kuruzslás elévülését is. Holott a védett jogi tárgy eltérő mivoltja okán a vagyon elleni csalási folyamatban lévő cselekménynek semmi köze a jogosultság nélkül gyógyítást büntető kuruzslási cselekményhez. A kettő egymástól büntetőjogi anyagi jogi értelemben teljesen különbözik, szubjektív különálló módon ítéhető csak meg. Elévült cselekmény miatti elítélés tisztességesnek nem tekinthető.

III-b./ Felül mérlegelés tilalma / tisztességes eljárás sérelme; jogorvoslathoz, védelemhez való jog sérelme Alaptörvény XXVIII. cikk (1) ; (3) ; (7)

Az ügyben eljáró másodfokú bíróság a felülmérlegelés tilalmába ütköző módon eljárva állapította meg a II. r vádlott kuruzslási cselekményének tényállását a súlyosabb, Btk. 187. § (2) bekezdése szerinti „orvosi gyakorlat színlelésével” vonatkozásában, anélkül, hogy a) bizonyítást vett volna fel, b) és nem felmentett/megszünttetett, hanem épp ellenkezőleg súlyosabb bűnösséget mondott ki áthágva a Be. 352. § (3) bekezdésének garanciális szabályát.

Ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot önmagában is súlyosan sértette, illetve ennek kimondásával a védekezéshez és a jogorvoslathoz való jogot - Alaptörvény XXVIII. cikk (3) (7) bekezdés – is megsértette, hiszen elvonta az elsőfokú bíróságon annak a lehetőségét, hogy a megállapítással szemben védekezhessen, illetve rendes úton jogorvoslattal élhessen.

*

Az elsőfokú bíróság a kuruzslás Btk. 187. § (1) bekezdése szerinti vétségét állapította meg, azon általa hivatkozott tényre figyelemmel, hogy nem látta bizonyítottnak, hogy a vádlottak orvosi gyakorlat színlelésével követték el a bűncselekményt. Ezt meg is indokolta az elsőfokú bíróság: „A tanú személyes meghallgatása nélkül ezt a körülményt a bíróság nem tudta megnyugtatóan tisztázni, így tényként csak azt állapította meg, [REDACTED] I. r vádlott bírálta a beteg gyermek

kezelését végző orvosi tevékenységet és ehelyett saját minden alapot nélkülöző kezelésére próbálta rábeszélni [REDACTED] (I.ít.14.old. (2) bek.).

Ezzel szemben a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot a kuruzslást illetően megváltoztatta, a súlyosabb Btk. 187. § (1) (2) bekezdése szerinti büntettet állapította meg, azon felülmérlegelt általa az iratok alapján bizonyítottnak vélt tényre figyelemmel, hogy a II. r vádlott „(...) doktor úrnak titulálta [REDACTED] illetve a „rák gyógyítható” címmel megjelent írásra utalva, továbbá [REDACTED] tanúvallomása, egyéb tanúk vallomásaira hivatkozva, kiemelve: [REDACTED] vallomása is azt bizonyította, hogy doktor úrnak szólította a fehér köpenyt is viselő [REDACTED] (II. Ít. 5. old. (3) bek.).

A Be. 352. § (3) bekezdése alapján a bíróság csak azokkal tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az i) iratok tartalma, vagy ii) ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján FELMENTI vagy az eljárást MEGSZÜNTETI.

A másodfokú bíróság az orvosi gyakorlatra jogosultság színlelésének ténye tárgyában értékelte az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján, úgy azonban, hogy bizonyítást nem vett fel, ugyanakkor a II. r vádlottat nem felmentette, nem megszüntette vele szemben az eljárást, hanem épp ellenkezőleg súlyosabb bűncselekmény kimondása mellett ítélte végrehajtandó szabadságvesztésre.

Kifejtettek alapján az **AB általi megsemmisítés és új határozat** hozatalára kötelezés szintén indokolt, ezúton erre tesztek indítványt e vonatkozásban is.

III-c./ Indokolás törvénytörő hiánya

- a) A hivatkozott ügyben nem tekinthető fair, tisztességesnek az az eljárás amelyben az elsőfokú bíróság érdemben lényegében semmilyen formában nem tesz eleget indokolási kötelezettségének, és ezt helyette a másodfokú bíróság pótolja teljes terjedelemben. Ezzel ráadásul a jogorvoslathoz való jogtól is megfosztásra kerül, hiszen a közhatalmat gyakorló a közhatalom gyakorlásáról épp az indokolásban ad számot arról. Azzal pedig hogy a másodfokú bíróság pótolja teljes terjedelemben az indokolást az elsőfokú bíróság helyett, ezzel az elsőfokú bíróság hatáskörét elvonva, egyfokúvá redukálja a bírósági szakaszt amellyel szemben már sem rendes sem rendkívüli jogorvoslattal élni nem lehet.

Az elsőfokú ítélet (106.srsz.) annak 9. oldalától 22. oldaláig tartalmazza az indokolást, ami bizonyítékok értékelésére, és a jogi indokolásra utal. Az elsőfokú ítélet azonban indokolási részében nem tesz mást, csak számba veszi, bemutatja, felsorolja a bizonyítékokat, azok értékelése és mérlegelése nélkül. Ráadásul kizárólag a kuruzslási cselekményre fókuszál maga a felsorolás is, illetve a vádlottak védekezésének a cáfolatára (leegyszerűsítve: nem közérzetjavításról, hanem rákgyógyítás vállalásáról volt szó).

*A **csalás** cselekményre indokolást nem találunk az elsőfokú ítéletben, még közvetett formában sem. Sem a tévedésbe ejtés/tartásra, ezzel összefüggésben kár okozására, sem a vádlottársak megtévesztési szándékegységére, bármifajta megegyezésére, ami erre utalna. Nem derül ki abból következőképpen a bíróság nem adott számot arról, hogy a csalási társtettesi szándékegységet a) mely bizonyítékokra alapítja, b) egyáltalán ennek ténybeli alapja egyáltalán mi? Az elsőfokú ítélet emiatt az indokolási kötelezettség megsértése okán eleve felülbírálatra alkalmatlan volt, amikor megérkezett a másodfokú bíróságra a fellebbezési eljárásban.*

A vádlottak védekezésének CÁFOLATA, annak akár megalapozatlansága, illetve

tarthatatlansága önmagában nem mentesíti a bíróságot az alól a kötelezettsége alól, hogy számot adjon arról, mely aggálytalan és kétségen felül álló bizonyítékok összeálló hálója alapján látta igazoltnak a vádban foglalt cselekményt, azaz a vádlottak bűncselekményét. Ehhez szükség lett volna arról való számadásra is, hogy a súlyosabb társtettesi alakzat szerinti csalás esetén, a megtévesztés, a szándékegység fennállta mely bizonyítékokon alapul, s ezek miképpen teszik kétségtelessé a megtévesztési szándékegységet.

Az elsőfokú ítélet indokolást (bizonyítékok értékelését, jogi indokolást) lényegében **csak a kuruzslásra** tartalmaz, a csalásra, (megtévesztés, tévedésbe ejtés, szándékegység, tudatállapot) egyáltalán nem, ezt tulajdonképpen kész ténynek veszi, holott a KÉT KÜLÖNBÖZŐ védett jogi tárgy okán, s amiatt, hogy a két cselekmény tényállása egyáltalán nem szükségképpen esik egybe ez NEM TEKINTHETŐ AZONOS CSELEKMÉNYNEK. Az sincs ebből fakadóan megindokolva, hogy egyáltalán miért tekinti egy és ugyanazon cselekmény tényállásának a kettőt, azaz az sincs megindokolva, hogy a vádlottak kuruzslási cselekménye miért valósítana meg egyszerre és szükségképpen ugyanazon magatartással csalást is egyben, illetve fordítva.

Az elsőfokú ítélet a 9.-22.oldalig bizonyítékok enumerációs jellegű felsorolását tartalmazza, az érdemi bizonyítékértékelést és mérlegelést, kizárólag egy bekezdés, az ítélet a 22. oldal (7) bekezdése tartalmaz, általánosságban, és formálisan, nem konkrét cselekményekre, tényállási elemekre lebontva azt: „A bíróság ítéleti tényállását a vádlottak védekezésével szemben a meghallgatott tanúk, okirati bizonyítékok és a tárgyaláson ismertetett iratok – költségjegyzék, bűnjeljegyzék, elmeorvos szakértői vélemény, erkölcsi bizonyítványok – tartalmára alapította.” Ezen zanzásított mondatból nem derül ki, hogy az elítéléshez mely bizonyíték értékelése, milyen súllyal való mérlegelése vezetett, ez pedig a vádlottra súlyosan sérelmes, a tisztességes eljárást súlyosan sérti.

- b) A Kúria határozata érdemben nem tartalmaz indokolást arra, hogy (A) elévült-e a régi Btk. szerint a kuruzslás bűncselekménye, /hisz ha igen, az anyagi jogi értelemben tényszerűen bekövetkezik, azt utóbb „feléleszteni” már nem lehet, az annak időpontjában, jelen konkrét esetben 2011.12.09. napján tényszerűen bekövetkezett, illetve, arra sem, hogy (B) miért lenne tilalmazott kombinatív jogalkalmazás (régii ↔ új Btk.) egy külön értékelhető cselekmény elévülés miatti megszüntetése esetén, illetve, hogy (C) miért enyhébb a több bűncselekmény több halmazata miatti „felélesztett” elévülés mellőzése melletti új Btk. szerinti kuruzslás büntetében is elítélés? A Kúria ezen releváns kérdésekben a felülvizsgálati kérelmet nem merítette ki, indokolást nem adott, az ilyenképp meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes ezen ok miatt is.
- c) A védelem az alapeljárásban – kiemelve a felülvizsgálati indítványban - sérelmezte, hogy azon érv mentén került sor a bűnösség megállapítására, hogy a vádlotti védekezés cáfolta önmagában bizonyítaná a bűnösségüket. Azaz a vádlottak tagadásából vont le következtetést a bűnösségre, s ezt tekintette az érdemi indokolásnak.

A Kúria az érvet megerősítette felülvizsgálati indítványában, kifejtve, hogy: „ az indítványban állítottakkal ellentétben a terheltek védekezésének cáfolata tartalmát tekintve a bűnösségre levont következtetés indokolása amelyet az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által tett kiegészítésekkel együtt a szükséges mértékben teljesített”/Fv. VI.43.p/

Ezen fenti gondolatmenet súlyosan sérti a tisztességes eljárás elvét (Alaptörvény XXVIII.Cikk (1)/, tekintettel arra hogy tartalmában azt fogalmazza meg hogy ha valaki vallomását a bíróság cáfolja azzal egyszerre a bűnösségét is igazolja egyben. Ez pedig magyarázatot nem igénylő, illetve

könnyen belátható módon logikailag is egyértelműen cáfolható. A kétséget kizáróan nem bizonyítható tény a terhelt terhére értékelni nem lehet (Be. 4. § (2)) ha pedig bár cáfolható nyilatkozatának valóságtartalma szükségképpen ez még nem bizonyítja a bűnösségét is. Ezt, mint a bűnösség igazolásának indokát elfogadni nem lehet, hisz ebből az következne, hogy ha valaki nem mond igazat = bűnös. Az ilyen tartalmú hivatkozás a tisztességes eljárás elvét súlyosan sérti, emiatt is szükséges az alapul fekvő érdemi bírói döntések AB általi megsemmisítése a Kúria felülvizsgálati határozatára is kiterjedő hatállyal, erre tesztek e körben is indítványt.

Budapest, 2016. december hó 29. napján

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, overlapping letters, positioned above the printed name.

dr. Biczó László
ügyvéd, II. r terhelt mh védője